

WANDA JACKSON

Wanda Jackson (°20/10/1937) is een 'maverick'; een unieke eenzate, de eerste & enige vrouwelijke rocker uit de fifties met 'attitude'. Samen met (pakweg) Elvis Presley, Johnny Cash & Jerry Lee Lewis was ze hét speerpunt van de aller-àllereerste sexy, blanke rock'n'rollgeneratie; als enige vrouw in dit illustere kwartet bekleedt Wanda alleen al daarom een wel héél bijzondere plek in de muziekgeschiedenis, en draagt ze terecht én met trots de titel First Lady of Rock'n'Roll.

En een gewone dame was ze inderdaad niet:

"I drink a quart of sake, smoke some dynamite / I chase it with tobacco and then shoot out the light / Cause I'm a Fujiyama mama... and I'm just about to blow my top / And when I start erupting ain't nobody gonna make me stop." (uit: Fujiyama Mama, 1957).

Een statement zoveel als een regelrechte oorvijg voor de samenleving, in die preutse vijftiger jaren.

Naast wereldhits c.q. klassiekers als "Let's have a Party", en haar zo kenmerkende, hitsig raspende stemgeluid, heeft ze nog een andere claim op de eretitel 'Queen of Rockabilly' die haar werd toegewezen: het was Elvis Presley hoogstpersoonlijk die haar van Country & Western naar Rock'n'Roll bracht, en hun muzikale 'huwelijk' met een heuse (verlovings??)ring bezegelde. Wanda's recente album, "I remember Elvis" (Goldenlane Records, 2006) doet het muzikale & 'spoken word' relaas van deze intieme alliantie, al komen we nooit écht te weten hoe het eigenlijk zat tussen de 'King' & 'Queen'... Maar qua grandeur laat het in ieder geval het hedendaagse weduwschap van de "Courtney Ono's" dezer wereld vér achter zich.

Voor Wanda is het overigens zonneklaar hoe het met de ontstaansgeschiedenis van wat wij rock'n'roll noemen gegaan is: "We took a little country music / Put some pop in and dressed it up in soul / That's all we did... / And they called us rockabillys / Long before they called it rock 'n' roll." (Rockabilly Fever, 2003 / origineel: Carl Perkins, 1981)- ...'dressed it up in soul'... Vergelijk even met "the Blues had a baby and they called it rock'n'roll" van Muddy Waters, en u ziet waar we naartoe willen.

Wanda zat na haar glorierijke jaren '50 gedurende lange tijd stil, maar is nu toch alweer zo'n 25 jaar opnieuw aan het opnemen en optreden- een éeuwigheid in Popland. Haar meest opmerkelijke, recentste albums zijn "Heart Trouble" (CMH Records) uit 2003; volstrekt nieuw studiewerk, met bijdrages van Elvis Costello, the Cramps, Rosie Flores, Dave Alvin & Lee Rocker (Stray Cats). Inderdaad: Costello- die begin dit jaar dan weer in de liner notes van het eerder aangehaalde "I remember Elvis" een warm en opgemerkt pleidooi houdt voor deze Grand Dame: "Wanda has the jump on all of us. She was there right around the time Elvis found the place where the songs of Bill Monroe and Junior Parker collided. (...) Wanda has always known how to get to the heart of a ballad but once she got the feeling for rock and

roll music, and this record tells the tale of how she got it, there was no stopping her and there never will be. (...) Listen to the way Wanda's voice bubbles up to the surface of the lyrics (...) and tell me why this woman isn't in the Rock and Roll Hall of Fame. Write to the Hall of Fame today!" -en men zegt dat hij prompt & eigenhandig de daad bij zijn eigen woorden heeft gevoegd. En zouden wij niet beter allemaal metéén zijn voorbeeld volgen???...

[Wanda JACKSON treedt op 23 september e.k. op in het Hof ter Lo (Antwerpen), ter gelegenheid van de Belgian Roots Night -9; een enig & exclusief optreden voor België, nú al legendarisch vanwege onze hoogsteigen Seatsniffers; Belgium's Finest, haar begeleidingsband c.q. 'partners in crime' voor die avond...]